

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI - IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI - IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI - IZ KR

Bo kiosk ostal, kjer je?

Belemu kiosku, kjer je že pred časom začela delati popravilnica čevljev, se je pred časom pridružil še rdeč kioski, ki naj bi dopolnjeval »ponudbo« za stanovalce novih trnovskih blokov in tudi drugih prebivalcev Trnovega.

Stanovalci v bloku za obema kioskoma se že od vsega začetka upirajo postavitvi kioska, v katerem bo lastnik pripravjal hot dog in podobne prehrambene stvari. Stanovalci se namreč bojijo, da bo okolica bloka, ki je zdaj zelo urejena, postala malo smetišče. Zadovoljni tudi niso zato, ker bo stanovanecem v nižjih nadstropjih vonj po hrani pregan sedaj še dokaj čist trnovski zrak. Ne nazadnje se Trnovčani bojijo tudi za svoje otroke, ki bodo prav gotovo iz šole skakali čez zelo prometno cesto po malico v kiosk. In tudi dejstvo, da oba kioska – pri vseh še vedno praznih lokalih v pritličju blokov – stojita na urejeni zelenici, ki je funkcionalno zemljišče bloka, govori proti postavitvi kioska pod blokom na Zihlerovi ulici. Stano-

valci so se zbrali že pred časom in poslali na občinske službe dopis, s katerim občino, ki je izdala dovoljenje za postavitve obeh kioskov, obveščajo o svojem protestu. Za zdaj stanovalci niso še ničesar dosegli, čeprav imajo pri svojih poskusih tudi vso podporo krajevne skupnosti Trnovo, ki je pred postavitvijo kioska nihče ni vprašal za mnenje. Res je, da smo v naši občini sprejeli okvirni program o postavitvi kioskov na celotnem občinskem območju. Pa vendar. Od stanovalcev novih blokov mnenja takrat ni bilo mogoče dobiti, saj jih še ni bilo tam. O tem, kje in kakšni kioski bodo stali pod njihovimi blokovi, so odločali drugi, v večini primerov neprizadeti občani. Da vsi protesti za zdaj niso nič zalegli pove tudi dejstvo, da je konec avgusta Komunalno podjetje razrazilo na novo narejen pločnik in cesto, ker je bilo treba položiti komunalne vode. Kljub temu, da se je pred blokom zbralo nekaj deset stanovalcev, ni nič pomagalo. Vlak pelje dalje. Bo kiosk ostal, kjer je?

KAJ PRIČAKUJEJO PRIJATELJI?

Nedeljska presenečenja na Jezeru

V času, ko menda nezaposlenost pesti številne mlade ljudi, je prav zanimiv primer, da naša trgovska delovna organizacija Mercator – Rožnik ne more dobiti prodajalk. Da bi jih potrebovali, kažejo že sporočila ali skoraj vabila, ki so obešena po njihovih trgovinah v Ljubljani. In, če jih ne morejo dobiti za mestne prodajalne, je žal še toliko bolj uumljivo, da jih ne bodo našli za vaške. In zato se dogaja, da morajo zapreti vaščanom prepotrebne trgovine in nehote zaplesti vozle pri oskrbi ljudi po obrobju ljubljanske kotline. Vozel, ki ga ni lahko odmotati.

Ali pa? Tako, kot se je sprivil nad prepletene niti trgovec Albin Štih. Kot rad poudari, z veliko pomočjo referata za obrt pri naših upravnih organih, inšpekcijskih služb in Mercatorja.

17. julija ste odprli TRGOVINO JEZERO. Zakaj ste se po 30 letih dela v družbeni trgovini odločili preiti med obrtnike?

»Vse bolj me je motil odnos do delavcev v trgovini. Zelo pogosto se je potrebno zagovarjati

zaradi različnih poslovnih odločitev in človek sploh ne more več tako uveljaviti trgovske žilice kot nekaj. Razlagati moraš, zakaj si naročil sajde, zelenjavo, to in ono in... , skratka, dejal sem, da bom poskusil, kakšne uspehe doseže človek, če sam skrbi zase in je odgovoren svojim odločitvam. Ker imam poslovodsko, srednjo ekonomsko in aranžersko šolo, pa še številne tečaje, menim, da bom tudi lahko dokazal, da sem sposoben voditi tako trgovino in, da bom znal potrošnikom ustrediti in jim svetovati ter pomagati pri izbiri blaga.«

Pod kakšnimi pogoji ste dobili prostore nekdanje Mercatorjeve trgovine na Jezeru?

»Zelo hitro so na občini pristali, da prevzamem to trgovino. Kljub temu sem polne tri mesece zbiral dokumente in potrdila in 17. julija končno prvič odklenil vhodna vrata. Z ženo in hčerko smo prostore tudi primerno očistili in obnovili. Zato smo porabili okrog 100 tisoč dinarjev. Za opremo bom odštel Mercatorju v dveh obrokih 600 tisoč dinarjev. Prvo zalogo pa so mi dali v

Mercatorju na up, seveda pod pogojem, da sem podpisal samoupravni sporazum o rednem plačevanju v 15 dneh. Za to njihovo gesto se jim iskreno zahvaljujem. Prepričan pa sem, da so tudi spoznali, da sem resen in odgovoren družabnik in, da bomo dobro sodelovali.«

Vaši dobavitelji so vsi iz SOZDA Mercator. Je bil to pogoj pri prevzemu trgovine?

»Ne. Ko sem primerjal dobavne pogoje; cene, roke dobave, kakovost blaga, sem spoznal, da je Mercator najbolj ugoden. Predvsem pa sem zadovoljen, da vedno pripeljejo blago točno in res le svežo, kakovostno robo.«

Vaša trgovina bo služila kupcem iz vasi Jezero, Tomišelj, Kamnik, Črna vas, delno Preserij, Igu, itn. Kako pa se z delovnim časom prilagodili kmečko-delavskemu prebivalstvu, ki živi v tem Podkriškem svetu?

»Odprto imam od 8. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure in ob nedeljah od 11. do 16. ure. Ob nedeljah predvsem zato, da zadovoljim popotnike, ki obiščejo bližnje jezero, tiste, ki se vračajo z

Pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

OBISKI V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH IŠKA VAS, PODPEČ-
PRESERJE IN RAKITNA

Podelili smo prvo blagajano

Na Razpis videza in urejenosti bivalnega okolja se je prijavilo kar lepo število krajevnih skupnosti. Prepričani smo, da vse tiste, ki želijo imeti svoje okolje urejeno in čisto. Na vrsti je bila torej komisija, da je preverila dejansko stanje ter prijavljene krajevne skupnosti tudi primerno ocenila.

Na dogovorjeni dan za obiske je lilo kot iz šrafa. Voziti se skozi kraj in le iz avta opazovati okolje in ga istočasno tudi primerno oceniti pa tudi ne gre. Potrebno je vzeti pot pod nogo in stanje temeljito preveriti. Že naslednje jutro je kazalo veliko bolje. Ko smo se peljali proti dolenskem predelu naše občine, nas je pozdravljalo kristalno čisto jutro. Dež preteklega dne je resnično opravił svoje. Hiše in zelenje, vse je bilo sveže oprano in naša prva postaja je bila v Iški vasi.

Zapeljali smo se pred Dom družbenih organizacij. V svoji prenovljeni obleki resnično predstavlja center vasi. Sledil je ogled. Razposajeno razvrščene hiše in izredno lepo urejena okolica je pričala da tukajšnji prebivalci vedo, kaj pomeni »urejenost okolja«. Napravili smo daljši sprehod. Bogate rože, ki so kipele z okenskih polic, pospravljeni dvorišča in v pravilni obliki razvrščeni vrtni, vse skupaj je dajalo izredno lep videz. Skorajda ni bilo hiše, na katero se ne bi naslanjala gospodarsko poslopje in hlev. Torej tipičen kmečki kraj, kateremu ne bi smeli zametiti nekaj neurejenosti okoli hiše in po dvorišču. Toda tega tudi tu nismo našli.

Prijaznemu jutru je botroval še vonj hleva in nas sprejel nadvse domače. Še silce žganja pri znanju je zares potrdilo gostoljubnost Iškovarcev, ki bodo s svojo še večjo zavestnostjo in delovanjem Turističnega društva privabili v svoje goste še veliko Ljubljancem, naveličanih asfalta in neprestanega vonja po izpušnih plinih.

Pot smo nadaljevali proti krajevni skupnosti Podpeč – Preserje. Teško bi v oceni primerjali obe krajevni skupnosti. Tudi tu se je videla urejenost posameznih zaselkov in velik občutek odgovornosti domačinov za njihov kraj. V daljšem klepetu smo se zadržali s tajnikom krajevne skupnosti, ki nam je povedal, da je za urejenost in čistočo kraja odgovoren sleherni krajan. Vsako leto pred krajevnim praznikom temeljito očistijo okolico. Ob tej priliki moramo pohvaliti veliko dejavnost Planinskega društva, saj prav oni držijo vajeti bivalnega okolja. Ko smo se vzpenjali proti šoli smo bili prijetno

presenečeni. Šola je s svojo urejenostjo in pokošeno travo dobesedno izstopala. Nismo se mogli načuditi vzorno urejeni okolici šole, pa čeprav je bil takrat še čas počitnic in ni bilo na razpolago pridnih rok osnovnošolcev, ki bi bedeli nad vsakim malomarno odvrženim papirčkom. Prav tako smo bili navdušeni nad videzom stare šole, katero so primerno uredili v stanovanja. Ohranili so čisto okolje in stavbo iztrgali iz zob neusmiljenega propadanja.

Ko se povzpneš proti Rakitni izgubi občutek, da je na službeni poti in to v svoji lastni občini. Vrh Rakitne se je bohotil s svojim enkratnim izgledom. Prepričani smo, da podobnega bisera ne premore marsikatera občina in zato moramo biti nanj še tolikanj bolj ponosni.

Tudi tu smo od tajnika krajevne skupnosti izvedeli veliko, kar bi veljalo posebne pohvale. Pohvalilo se lahko z novo podružnično šolo. Na oknih se košatijo bogate rože in človek resnično nima občutka, da stoji pred hramom modrosti, temveč pred prijetno urejeno privatno hišo.

Rakitčani so še posebej ponosni na svojo brunarico, katero je to pot vzela v najem domačinka, ki je gostinskemu poklicu večja že kar nekaj let. Domačini ji zaupajo, da jo bo uspešno vodila nekoliko dlje časa in ne bo vrgla puške v koruzo, podobno kot že nekaj predhodnikov. Uredila je njeno okolico, jo popestrila z baliniščem in tako že privabila nekaj več gostov.

Jezero pa je resnični pravi biser. Ob njem so uredili nekaj klopi, želijo postaviti tudi nekaj tušev in za bližnjega izletnika si človek večjega zadovoljstva že skorajda ne more zamisliti. Zelja domačinov je enostavna. Jezero naj bo poletni – kopališče, pozimi drsališče, za kar bo poskrbela narava sama, za vse ostalo pa so prizadevni domačini pripravili storiti marsikaj.

Pred nedavnim so izdelali tudi razglednico. Mislili so tudi na zadostno število znamk, tako da je možno razglednico tudi odposlati z lepimi pozdravi in ne le kupiti.

Na Rakitni gre zahvala za vse prav Turističnemu društvu in njegovim prizadevnim članom.

To pot ne smemo »opariti« barjanskega osata, vse tri KS si zaslužijo visoke ocene. Rakitčani pa so si s svojo poživovalnostjo pridobili tudi prvo blagajano.

MOJCA ČERNE

Rakitne, pa tudi številne rekreativce, ki s kolesi ali drugače ubirajo tukajšnje poti. Vsi nedeljski gostje so bili presenečeni nad to mojo odločitvijo.«

Stanujete v Šmarje-Sapu v grosupeljski občini. Tako je za vas to delo precej naporno?

»Ko sem bil poslovodja v trgovini ABC Tabor sem tudi delal po cele dneve. Tako, da po tej plati to ni nič novega za našo družino. Sedaj pa je seveda tudi pomembno, da blago hitro prodam in čim hitreje obračam sredstva.«

V obrtno združenje naše občine še niste vključeni. Prav gotovo pa že razmišljate, kakšno pomoč pričakujete od njih?

»Ker menim, da je v viški občini še nekaj krajev, ki bi želeli imeti podobno zasebno špecerijo, upam, da bom na obrtnem združenju lahko zvedel, kateri so ti kraji in, da bom dobil za ureditev novih trgovin priložnostno posojilo. Prav rad bi namreč odprl še nekaj takih manjših trgovin.«

Ko sem obiskal prijatelje v Podpeči, sem jih tudi pobaral po novem trgovcu na Jezeru. Pohvalili so njegovo vlnudnost in odločitve, da ima tudi ob nedeljah odprto prodajalno in seveda izrekli željo, da bi bil vedno tako prijazen, ustrežljiv in pripravljen prodajati le najboljše blago.

STANE JESENOVEC

